

multimediální performance *multimedia performance*

Tato kategorie zahrnuje pod sebou několik různých uměleckých variant, které však mají jednoho společného činitele – ohraničený čas své existence. ENTER multimediale předvede několik ukázek z oboru současné experimentální hudby, která bývá velice často spojena s přímou performancí na pódiu. Hudební skladatel – multimediální umělec využívá naplno digitálních vlastností zvukové tvorby, a tím pádem může objevovat nově otevřené horizonty. Podobným a možná ještě více překvapujícím způsobem je ovlivněn novými technologiemi současný tanec.

This section of multimedia creation includes several distinct artistic categories that, however, have one thing in common: the limited duration of their existence. Electronic contemporary music, which is linked with an immediate visual performance on the stage, has set out, for example, in a relatively radical direction. The musical composer / multimedia artist makes thorough use of the digital qualities of sound creation and thus can discover newly opened horizons. Contemporary dance has been influenced by the new technologies in a similar, and perhaps even more surprising, manner.

buchary hammers

MIROSLAV ŠIMÁČEK

PRO DVA PŘEDSTAVITELE. POČÍTAČ A KAMERU (1995 – 2000)

BUCHARY vycházejí z části jinak většího projektu CARDUELIS, který vznikl na základě spolupráce Agon Orchestra s Petrem Křečanem jako portrét legendy české alternativní scény z přelomu 70. a 80. let, nebo v současném provedení jako spojení industriálu s tradičním rituálem sebeobětování – záměr vyplývá průběžně z procesu realizace a definitivní podoba každého chystaného představení také. Video k projektu natočil a sestříhal společně s Janem Daňhelem.

MIROSLAV ŠIMÁČEK

(1956), povolání neuvádí, studoval elektrotechniku a hru na klasickou kytaru. Od poloviny 80. let účinkuje a v 90. letech i skládá hudbu pro Agon Orchestra (CD Red and Black, Audio Ego, 1997). Jeho skladby byly uvedeny na koncertech a festivalech v řadě zemí a byly natočeny pro různé rozhlasové a televizní společnosti. V poslední době také realizuje na základě interaktivních konceptů multimediální projekty, formálně vycházející z principů post-cageovského indeterminismu spolu s Martinem Blažičkem, Janem Daňhelem, Stanislavem Doležalem, Petrem Křečanem a členy Agon Orchestra.

FOR TWO PERFORMERS. A COMPUTER AND A CAMERA (1995-2000)

HAMMERS developed as part of another larger project called CARDUELIS, created on the basis of cooperation between Agon Orchestra and Petr Křečan as a portrait of the legend of the Czech alternative scene at the end of the 1970s and beginning of the 1980s. In its current form, it treats the connection between industry and the traditional ritual of self-sacrifice. At the same time the aim and the definite form of each performance follow on from the process of the realization. Jan Daňhel filmed and edited the video for the project.

MIROSLAV ŠIMÁČEK

(1956) studied both electrical engineering and classical guitar. From the mid-1980s he contributed to, and from the 1990s he has composed music for, Agon Orchestra (CD Red and Black, Audio Ego, 1997). His compositions have been performed at concerts and festivals in a number of countries and have been recorded for various radio and television companies. Recently he has, together with Martin Blažiček, Jan Daňhel, Stanislav Doležal, Petr Křečan and the members of Agon Orchestra, also created multimedia projects on the basis of interactive concepts; these follow on from the principles of post-Cage indeterminism.

agon orchestra

Agon Orchestra (původně Agon Ensemble) vznikl v letech 1983/85 jako platforma pro tehdy nastupující generaci mladých českých skladatelů, jejichž činnost se vyvíjela nezávisle na tehdejším kulturním establishmentu (Petr Kofroň, Martin Smolka, Miroslav Pudlák a další). Kromě těchto kmenových autorů Agon uváděl řadu českých premiér stěžejních děl významných současných skladatelů ze zahraničí (např. John Cage, Morton Feldman, Arvo Pärt, Steve Reich, Giacinto Scelsi). V devadesátých letech pak Agon Orchestra realizoval postupně řadu tematických projektů mapujících současnou českou i světovou vážnou hudbu od avantgardy 60. let až po aktuální postmodernistické tendence. Realizoval řadu nahrávek pro rozhlasové, televizní a nahrávací společnosti (m.j. 6 CD na českých labelech Arta Records a Audio Ego). Vedle čistě koncertní činnosti se Agon Orchestra věnuje rovněž hudebnímu divadlu (baleť ITHACA 2888 podle grafické partitury A. Logothetise ODYSSEIA, premiéra Pražské jaro 1996, opera Philipa Glasse PÁD DOMU USHERŮ podle povídky E. A. Poea, premiéra Pražské jaro 1999) a často uvádí díla, pro něž je typické využívání současných zvukových či obrazových technologií (např. zvukové samplery ve spojení s klasickými hudebními nástroji ve skladbách J. Adamse, S. Reicha a H. Goebbelse, nebo využití audiovizuální techniky v představeních maďarského multimediálního tvůrce T. Szemző a domácího M. Šimáčka). V posledních letech našel Agon Orchestra zázemí v pražském Divadle Archa, kde uvedl s velkým ohlasem sérii koncertů, věnovaných stylově spřízněným skladatelům z prostředí newyorského downtownu. V současné době vystupuje Agon Orchestra v obsazení 12 – 35 hráčů a disponuje tak všemi druhy dostupných klasických i elektronických hudebních nástrojů, jejichž vzájemná kombinace (často s pomocí amplifikace) dodává orchestru charakteristický „sound“, dosahující někdy až agresivity rockové kapely.

Agon Orchestra (originally the Agon Ensemble) emerged during the years 1983/85 as a platform for the new generation of young Czech composers, whose work developed independently of the contemporary cultural establishment (Petr Kofroň, Martin Smolka, Miroslav Pudlák and others). In addition to these founding artists, Agon presented a number of Czech premiers of the key works of important contemporary foreign composers (for example, John Cage, Morton Feldman, Arvo Pärt, Steve Reich, Giacinto Scelsi). In the nineties, Agon Orchestra worked on a number of thematic projects mapping contemporary classical music by musicians of all nationalities, from the avant-garde of the 1960s to the current post-modernist tendencies. It produced a number of recordings for radio, television and recording companies (including 6 CDs for the Czech Arta Records and Audio Ego). In addition to concert activity, Agon Orchestra has also devoted itself to musical theater (the ballet ITHACA 2888, based on the graphic score by A. Logothetise for ODYSSEUS, premier Prague Spring 1996; the opera by Philip Glass FALL OF THE HOUSE OF USHER, based on the short story by E. A. Poe, premier Prague Spring 1999) and often

bohuš získal

V současnosti vedoucí Grafického centra v České televizi, šéfredaktor PIXEL PRO, zabývá se hlavně tvorbou videa v návaznosti na hudbu a na živá vystoupení, z realizovaných projektů například Život v bludišti ve spolupráci s taneční skupinou Simony Assione, spolupráce na obrazové fantazii na hudbu Steve Reicha Electric counterpoint a klip pro skupinu Mare Nigrum.

At present, head of the Graphic Center at Czech Television and editor-in-chief of PIXEL PRO, he concentrates mainly on the creation of video, linked with music and life performance. His projects include, for example, Life in the Labyrinth, in cooperation with the dance group of Simona Assione; cooperation on a pictorial fantasy set to music by Steve Reich, Electric counterpoint; and a clip for the group Mare Nigrum

presents works characterized by the use of contemporary acoustic or image technology (for example, sound samplers in connection with classical musical instruments in the compositions of J. Adams, S. Reich and H. Goebbels, or the use of audio-visual technology in the performances of the Hungarian multimedia artist T. Szemző and the Czech artist M. Šimáček). In recent years, the Agon Orchestra has found a base at the Prague Archa Theater, where it presented a series of concerts that were very well received, devoted to stylistically similar composers from the New York downtown milieu. At present, Agon Orchestra includes 12-35 musicians in its performances and makes use of all kinds of classical and electronic musical instruments, which, when combined (often with the use of amplification) give the orchestra its characteristic "sound", sometimes with an aggressive impact similar to that of a rock band.

syndakit ELLIOTT SHARP

PRO 12 HRÁČŮ + VIDEO (BOHUŠ ZÍSKAL A JIŘÍ HORNÝCH) (1998)

SyndaKit je nejmodernější algoritmickou kompozicí pro ORCHESTRA CARBON a měla premiéru v newyorské Tonic v pátek 20. listopadu 1998. SyndiKat je stále se měnící rytmickou maticí, utvořenou ze 144 komponovaných muzikálních jader a souboru jednoduchých pravidel pro jejich projevení a ovládnání. Je pulsem sršícím vibrujícími detaily inspirovanými šumem houfujících se ptáků, sbory afrických bubinků, lovcími smečkami a překombinovanými amino acidy. SyndaKit měla svou evropskou premiéru v lednu 1999 v Podewilu v Berlíně spolu s performancí Berlínského souboru Zeitkratzer se Sharpem jako účinkujícím hostem. Znovu byla představena v květnu v ORF Radiokulturhaus sborem 11 rakouských hudebníků opět se Sharpem jako hostem a orchestrem Agon v pražském divadle Archa v červnu 1999. © Elliott Sharp

ELLIOTT SHARP

Skladatel/multiinstrumentalista/producent Elliott Sharp vede skupiny CARBON, TECTONICS a TERRAPLANE. Premiéry zahrnují RACING HEARTS orchestru Spit Orchestra at The Kitchen, COCHLEA, pro 30 hudebníků, Festival Vnitřní ucho v Linci, LUMEN se smyčcovým kvartetem Meridian v Carnegie Hall, X-TOPIA, pro smyčcový kvartet Soldier a živou elektroniku na Ars Electronica 1994. Jeho smyčcový kvintet TESSALATION ROW (1986) byl uveden v dubnu 1999 frankfurtským Ensemble Modern. Mezi Sharpovými posledními CD jsou RHEO-UMBRA s orchestrem Carbon, kolekce soundtracků FIGURE GROUND a TECTONICS: FIELD and STREAM. Mezi ostatní aktivity patří pořady „Night Music“ v televizi NBC a živé vysílání se zpěvákem Nusrat Fateh Ali Khanem z Quawwali.

Spolupráce s violoncelovou virtuózkou Frances-Marií Uitti, bluesovou legendou Hubertem Sumlinem a Bachirem Attarem, vedoucím MASTER MUSICIANS z JAHJOUKY. V r. 1978 založil hudební vydavatelství zOaR Records, aby mohl vydávat hudbu svou a dalších extremistických hudebníků a produkovat zavrhané i uznávané kompilace STATE OF THE UNION a PERIPHERAL VISION.

FOR 12 PLAYERS + VIDEO (BOHUŠ ZÍSKAL AND JIŘÍ HORNÝCH) (1998)

SyndaKit is the most recent algorithmic composition for ORCHESTRA CARBON and premiered at NYC's Tonic on Friday Nov. 20, 1998. Constructed of 144 composed cores and a set of simple instructions for their manifestation and manipulation by the players, SyndaKit creates an ever-shifting rhythmic matrix, a pulse bristling with vibrating detail based on the activities of flocking birds, African drum choirs, hunting packs, and recombinant amino acids. SyndaKit had its European premiere in January 1999 at the Podewil in Berlin with a performance by the Berlin ensemble Zeitkratzer with Sharp as featured guest. It was performed again in May at the ORF Radiokulturhaus by an ensemble of 11 Austrian musicians with Sharp again as guest and by the Agon Orchestra in Prague's Archa Theater in June 1999. © Elliott Sharp

ELLIOTT SHARP

Composer/multi-instrumentalist/producer Elliott Sharp leads the groups CARBON, TECTONICS, and TERRAPLANE. Premieres include RACING HEARTS by the Spit Orchestra at The Kitchen; COCHLEA, for 30 musicians, Inner Ear Festival in Linz; LUMEN by the Meridian String Quartet at Carnegie Hall; X-TOPIA, for Soldier String Quartet and live electronics at 1994 Ars Electronica. His string quintet TESSALATION ROW (1986) was performed in April 1999 by Frankfurt's Ensemble Modern. Sharp's recent CD releases include RHEO-UMBRA with Orchestra Carbon, the soundtrack collection FIGURE GROUND, and TECTONICS:FIELD & STREAM. Other activities include a featured performance on NBC-TV's "Night Music"; a live broadcast with Qawwali singer Nusrat Fateh Ali Khan; collaborations with cello virtuoso Frances-Marie Uitti, blues legend Hubert Sumlin, and Bachir Attar, leader of the MASTER MUSICIANS OF JAHJOUKA. He formed zOaR Records in 1978 to release his own and other extreme music and produced the critically-acclaimed compilations STATE OF THE UNION and PERIPHERAL VISION.

anonymus bosch

RITUALIZACE VEŘEJNÉHO ŽIVOTA
THE RITUALIZATION OF PUBLIC LIFE

AB je mezinárodní, otevřené a variabilní seskupení výtvarníků (objekty, obrazy, montáže, kresby, instalace, fotografie, koláže, videoart,

AB is an international, open and variable grouping of artists (objects, pictures, montage, drawings, installations, photography, collage, video art,

koncepty, akce) zabývající se možnostmi vzájemného propojení uvedeného spektra a propagací výtvarného světa jako takového.

concepts, actions) pursuing the possibilities of linking up the above-mentioned spectrum and the promotion of the art world as such.

Inspirováni hudbou Steva Reicha (Music for 18 Musicians) vytvořili seriální vizuální vzorec.

Inspired by the music of Steve Reich (Music for 18 Musicians), they created a serial visual model.

Základem představení je diapositivní projekce sestavená kombinací vybraných objektů, obrazů, světelných prostorových instalací

The performance is based on a slide projection constructed from combinations of selected objects, pictures, light and spatial installations and natural

a přírodních strukturálních motivů. Vzniklý vizuální vzorec je výsledkem procesu manuálního prolínání snímků promítaných ze tří diapositivů

structural motifs. The visual model that emerges is the result of a process of manual intermingling of the shots projected from three slides

současně na jedinou plochu plátna, přičemž ruce prolínajících se osob sledují vibrace Reichovy skladby. Dochází tak k jednoduché animaci

simultaneously on a single screen, during which the hands of the intertwined individuals follow the vibrations of Reich's composition. Thus a simple

metamorfujících obrazů, které se odvíjejí v symbióze s daným hudebním podkladem a vnitřními pocity prolínajících se osob.

animation of the changing pictures occurs; the images develop in symbiosis with the given musical foundation and with the inner impressions of the

Vzhledem k velkému množství možných variací hraje při výběru kombinací jednotlivých motivů, vedle subjektivních asociací, intuice

intertwined individuals.

a světelných dispozic, nezanedbatelnou roli také náhodný proces.

Considering the many possible variations, chance also plays a considerable role in the selection of combinations of individual motifs, in addition to

Cílem představení je zastavení vnitřního dialogu diváka, jeho uvolnění a vtažení do světa vzniklého spojením seriálně navrstvených

subjective associations, intuition and lighting measures.

pulzujících obrazů a hudby. Zároveň jde o vytvoření atmosféry, která přinese nové impulzy jeho fantazii.

The aim of the performance is to arrest the inner dialogue of the viewers, to relax them and draw them into the world which emerges as a result of the

STOP – TIME

linking of the serially layered pulsing pictures and music. At the same time, the aim is also to create an atmosphere that introduces new impulses to

RELAX

the imagination of the viewers.

ATMO-SFERA

STOP – TIME

F.A.T.A.M.O.R.G.A.N.A.

RELAX

WELCOME TO THE ANONYMUSBOSCH WORLD

ATMO-SPHERE

THANKS TO ALL OF YOU

F.A.T.A.M.O.R.G.A.N.A.

Výtvarná skupina ANONYMUS BOSCH funguje na principu nekonečného kruhu, formou výtvarného samplingu propaguje výtvarný svět

WELCOME TO THE ANONYMUSBOSCH WORLD

ENTER MULTIMEDIALE 2000

THANKS TO ALL OF YOU

The art group ANONYMUS BOSCH functions on the principle of the infinite circle through the form of the art sample it promotes the art world

ANONYMUS BOSCH
HISTORIE (ÚRYVKY)

1984 Idea založit výtvarnou skupinu na princípu nekonečného kruhu

1990 Výtvarná skupina ANONYMUS BOSCH zahajuje činnosť / Ritualizace veřejného života /
Oficiální zveřejnění loga naplánováno na rok 1997

1. 2. 1990 Koncept – FORMÁLNE ZOSKUPENIE PRE NIČ ZA NIČ

1. 2. 1990 AKČNÁ BRIGÁDA ČIN ZA ČIN realizuje seriální instalaci
FORMÁLNE ZOSKUPENIE PRE NIČ ZA NIČ „EL MANIFESTO“

1. 12.–3. 12. 1990 DIVADLO ŽIADNEHO HERCA vypisuje konkurz
.....

9. 6. 1992 Výročí oficiálního oznámení Slovenské televízi o založení
FAN CLUBU SLOVENSKEJ TELEVÍZIE

AKČNÁ BRIGÁDA ČIN ZA ČIN zasílá Slovenské televízi:

OZNÁMENIE O VYROČÍ OFICIÁLNEHO OZNÁMENIA

SLOVENSKEJ TELEVÍZII O ZALOŽENÍ

FAN CLUBU SLOVENSKEJ TELEVÍZIE

Kontaktované bylo studio K o n t a k t

červenec–srpen 1992 DIVADLO ŽIADNEHO HERCA – divadelní prázdniny

1. 9. 1992 Začátek divadelní sezóny DIVADLA ŽIADNEHO HERCA

1992 E.P.N.Z. / ELITA POZOROVATELOV NEZVYČAJNÝCH ZÁBEROV /
E.P.N.Z. / ELITA POSLUCHAČOV NEZVYČAJNÝCH ZVUKOV /

1993 E.P.N.Z. & E.P.N.Z. Propaganda VIDEO ARTU & AUDIO ARTU

1. 2. Výročí REPRESENTAČNÉHO PLESU DIVADLA ŽIADNEHO HERCA

1. 3. NECH ŽIJE FAN CLUB SLOVENSKEJ TELEVÍZIE

1993 DIVADELNÉ PRÁZDNINY DIVADLA ŽIADNEHO HERCA

1. 9. 1993 ZAČIATOK DIVADELNEJ SEZÓNY DIVADLA ŽIADNEHO HERCA

1994 ROK KULT KULTU

Během celého roku **1994** AKČNÁ BRIGÁDA ČIN ZA ČIN realizuje

seriální instalace konceptu OBDIVOVATEL FZPNZN

13. 3. 1994 SLOVENSÁKÁ TELEVÍZIA JE MŔTVÁ – NECH ŽIJE FAN CLUB SLOVENSKEJ TELEVÍZIE

7. 7. 1994 Koncept INDIÁNSKE LETO 1994 ZNOUVYKOPANIE VOJNOVEJ SEKERY

KMENA INIČOV PROTI KOMANČOM / bolševikom, tlačkalom .../

INIČART & AUDIOART – SIOUXSIE & THE BANSHEES

PRE NIČ ZA NIČ LAND 1900

červenec–srpen 1994 DIVADELNÉ PRÁZDNINY DIVADLA ŽIADNEHO HERCA

1. 9. 1994 ZAČIATOK DIVADELNEJ SEZÓNY DIVADLA ŽIADNEHO HERCA

1995 Koncept : HEROES DEL SILENCIO / Hrdinové ticha /

1996 Projekt : LAST REBELS / Empirové divadlo Hlohovec – LIVE – /

1997 Rok oficiálního zveřejnění loga výtvarné skupiny ANONYMUS BOSCH

30. 11. 1997 DIVADLO ANDREJA TLAŠKALA

1998 VIDEOARTSCENOGRAFIABIELYBALET / VISUALORGASMUS /
AUDIOART – STEVE REICH MUSIC FOR 18 MUSICIANS –

3. 7.–7. 7. 1998 Retrospektiva výtvarné skupiny ANONYMUS BOSCH

Dizajnerská dílna INIČ dozerala na antibolševickou IMIČ

STEVE REICH MUSIC FOR 18 MUSICIANS NON STOP

K o n c e p t – VIDEOART & AUDIOART / O.R.G.A.Z.M.U.S. / E.P.N.Z. & E.P.N.Z.

K o n c e p t – HRDINOVIA TICHA – „ NI Č NI E J E D Ŏ L E Ž I T E J Š I E A K O NI Č “

1999 VIDEOARTSCENOGRAFIABIELYBALET / VISUALORGASMUS /

2000 EURO „FAN CLUB HOLLAND FOOTBALL SCHOOL“

ANONYMUS BOSCH
HISTORY (FRAGMENTS)

1984 Idea to found an art group on the principle of the infinite circle

1990 the art group ANONYMUS BOSCH begins its activity / The Ritualization of Public Life /
Official release of the logo planned for 1997

1. 2. 1990 Concept — FORMAL GROUPING ‘FOR NOTHING AT ALL’

1. 2. 1990 ACTION BRIGADE DEED FOR A DEED implements serial installation
FORMAL GROUPING ‘FOR NOTHING AT ALL’ “EL MANIFESTO”

1.12.–3.12. 1990 THEATER WITHOUT AN ACTOR put out to tender
.....

9. 6. 1992 Anniversary of the official announcement of Slovak Television about the founding of
the SLOVAK TELEVISION FAN CLUB

ACTION BRIGADE DEED FOR A DEED sends to Slovak television:

ANNOUNCEMENT OF THE ANNIVERSARY OF THE OFFICIAL ANNOUNCEMENT

OF SLOVAK TELEVISION ABOUT THE FOUNDING

OF THE SLOVAK TELEVISION FAN CLUB

the C o n t a c t studio is contacted

July–August 1992 THEATER WITHOUT AN ACTOR — holidays

1. 9. 1992 Beginning of theatrical season for THEATER WITHOUT AN ACTOR

1992 E.P.N.Z. (ELITE OBSERVERS OF UNUSUAL SHOTS)

E.P.N.Z. (ELITE LISTENERS OF UNUSUAL SOUNDS)

1993 E.P.N.Z. & E.P.N.Z. Propaganda of VIDEO ART & AUDIO ART

1. 4. Anniversary of the REPRESENTATIVE BALL of THEATER WITHOUT AN ACTOR

1. 5. LONG LIVE THE SLOVAK TELEVISION FAN CLUB

1993 HOLIDAYS OF THEATER WITHOUT AN ACTOR

1. 9. 1993 BEGINNING OF THEATRICAL SEASON OF THEATER WITHOUT AN ACTOR

1994 YEAR OF THE CULT OF THE CULT

For all of **1994** the ACTION BRIDAGE DEED FOR A DEED implements

a serial installation of the concept ADMIRER OF FZPNZN

13. 3.1994 SLOVAK TELEVISION IS DEAD — LONG LIVE THE SLOVAK TELEVISION FAN CLUB

7. 7. 1994 Concept INDIAN SUMMER 1994 THE RE-EXCAVATION OF THE HATCHET OF THE TRIBE

OF THE INICH AGAINST THE KOMANCH

INICHART & AUDIOART — SIOUXSIE & THE BANSHEES

FOR NOTHING AT ALL LAND 1900

July–August 1994 HOLIDAYS OF THEATER WITHOUT AN ACTOR

1. 9. 1994 BEGINNING OF THEATRICAL SEASON OF THEATER WITHOUT AN ACTOR

1995 Concept : HEROES DEL SILENCIO / Heroes of Silence /

1996 Project : LAST REBELS / Empire Theater Hlohovec — LIVE — /

1997 Year of the official release of the logo of the art group ANONYMUS BOSCH

30. 11. 1997 THEATRE OF ANDREJ TLAŠKAL

1998 VIDEOART STAGEDESIGN WHITEBALLET / VISUALORGASM /
AUDIOART — STEVE REICH MUSIC FOR 18 MUSICIANS —

3. 7.–7. 7. 1998 Retrospective of the art group ANONYMUS BOSCH

Designer workshop INICH supervises the anti-Bolshevik IMICH

STEVE REICH MUSIC FOR 18 MUSICIANS NON STOP

K o n c e p t — VIDEOART & AUDIOART / O.R.G.A.S.M. / E.P.N.Z. & E.P.N.Z.

K o n c e p t — HEROES OF SILENCE — “NOTHING IS MORE IMPORTANT THAN NOTHING”

1999 VIDEOARTSTAGEDESIGNWHITEBALLET / VISUALORGASM /

2000 EURO “FAN CLUB HOLLAND FOOTBALL SCHOOL”

C. I. T. cellule d'intervention transform

HISTORIE VZNIKU SKUPINY

Skupina vznikla před třemi lety a nejrůznějšími způsoby zasahuje jak do out-line, tak do on-line tvorby.

TVOŘÍ JI:

Guillaume Blanchard (performer)
RE-NO Courvoisier (web master, DATA resistance)
Yann Goulm (performer)
Julien Ho Kim (sound designer)
Julien Lod's (experimental DJ)

CELLULE (Buňka) je především místem setkávání různých zaměření a hledisek, nezbytným pro akce, jež se pokoušejí vymezit specifický rytmus naší doby. Dočasně propojení schopností všech jejích členů umožňuje vytvářet souvztažnosti, cirkulační mody v samotném průběhu tvorby.

Pro Buňku není ani tak důležitá příznaková prezentace v daném čase (objekty, performance či INTERVENCE do veřejného prostoru) jako samotný interaktivní proces, který s sebou nese nepřetržitou PROMĚNU výměny mezi účastníky, již v sobě tento postup zahrnuje.

Umožňuje uspořádat fragmentární kulturní znaky přístupné subjektivnímu vnímání každého jednotlivce. Tyto znaky představené v rámci určité akce ztělesňují databázi, na jejímž základě pak pozorovatel může rozvinout své vlastní interpretace. Takový přístup osobního rozkrývání významů může v divákovi probudit určité pocity nejistoty, zmatku či skepse, což mu však zaručuje kritický odstup nezbytný pro svobodné zhodnocení.

PERFORMANCE NAVRŽENÁ PRO FESTIVAL: BABYLONSKÝ MÝTUS

Intervence uskutečněná v rámci festivalu je zamýšlením nad babylonským mýtem, formátováním v oblasti jazykové a kulturní, sjednocováním jazyků do „jazykového stroje“, nad problémy svázanými s mnohojazyčnou verbální komunikací. Vystoupení povolná přejde do druhé intervence, několikahodinové „live“ produkce, kde se úvahy přesunou do „muzikálnějšího“ rámce. Náhle spuštění neustále se proměňujícího zvukového proudu soustavně živeného souběžným přehráváním 4 rýhovaných CD disků, vzorkování a rozčlenění do sekvencí v reálném čase.

THE GROUP WAS FORMED 3 YEARS AGO AND IS INVOLVED IN OUT-LINE AND ON-LINE WORKS USING THE MOST DIVERSE METHODS.

IT CONSISTS OF:

Guillaume Blanchard (performer)
RE-NO Courvoisier (web master, DATA resistance)
Yann Goulm (performer)
Julien Ho Kim (sound designer)
Julien Lod's (experimental DJ)

CELLULE (Cell) is first and foremost a place of encounter for diverse orientations and points of view, necessary for actions that attempt to define the specific rhythm of the present day. The temporary linking-up of the capabilities of all its members makes it possible to produce correlations, circulation modes, in the very course of creation. For “Cell”, presentation in a given time is not so important (objects, performances or INTERVENTIONS in the public space). What is more important is the interactive process itself, carrying with it a constant TRANSFORMATION of exchange among the participants, which includes this approach within itself. It facilitates the arrangement of the fragmentary cultural signs that are accessible to the subjective perception of every individual. These signs, presented within the framework of a given action, embody the database on the foundation of which the viewer can then develop his/her own interpretation. This approach, involving the personal unveiling of meanings, can awaken in the viewer certain feelings of uncertainty, confusion or skepticism, which, however, guarantees him/her the critical distance necessary for an independent evaluation.

PERFORMANCE DESIGNED FOR THE FESTIVAL: THE MYTH OF BABYLON

The intervention realized at the festival is a reflection on the myth of Babylon, formed in the linguistic and cultural sphere, the unification of languages into a “language machine”, a reflection on the problems connected with multilingual verbal communication. The performance gradually merges into the second intervention, a ‘live’ production that is several hours long, in which the reflections shift into a “more musical” framework. A sudden release of the constantly changing sound current of the systematically sustained, simultaneous playing of 4 grooved CD discs, the designing and dividing into sequences in real time.

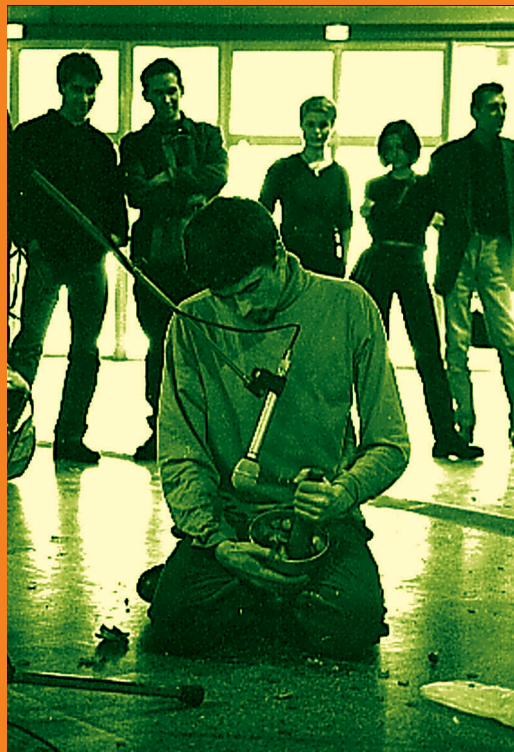

PHOTO © Katy Valverde

Corps indice — Isabelle Choinière: Proměna anděla

Corps Indice—Isabelle Choinière: La Mue de l'Ange

Umělecká ředitelka: Isabelle Choinière ve spolupráci s Thierry Fournierem a Françoise Roupinianem
Multidisciplinární choreografie a performance (hlavní scéna): Isabelle Choinière
Původní hudební doprovod a zvuk: Thierry Fournier

Proměna anděla, nová performance skupiny „Corps Indice“ spojuje v jedno elektronické umění s uměním živým, v kyberprostoru (prostorově-časovém experimentu), který nutí přítomnost, minulost a budoucnost soužit v jednom povrchovém vztahu. Na dvou vzdálených postech, při snímání zvuku v přímém přenosu, vzájemně působí pohybový i hlasový projev obou interpretů přímo na všechny dimenze scény. Výsledkem je složitá choreografie, kde si tělo a technika vzájemně odpovídají a stimulují se ve vícero rovinách: formální, organické a filosofické. Pulzace, vlnění, přesahy, přenos a souvislé přechody všech tří tělesných rovin, smyslový proud, hybridní tělo: to vše jen dosvědčuje, jak si mediální tělo se skutečným tělem odpovídají a jak hmota a prostor překračují své vlastní hranice v tomto oslavném rituálu hodném 21. století. Úspěch prvního představení skupiny „Corps Indice“ nazvaného „Communion“ (Přijímání), které již bylo předvedeno na 3 kontinentech, v 10 zemích a ve více než 30 městech, nepočítaje nedávné turné po Evropě, již předem dával tušit kvality druhé kreační úspěšného mladého tělesa.

„Proměna anděla“ již byla představena v rámci měsíce multimediálního umění v centru Méduse v Québecu, 17., 18. a 19. února 2000. Evropská premiéra 31. 5. 2000 na ENTER multimediále zahajuje evropské turné tohoto představení.

CORPS INDICE

Hlavním cílem „Corps Indice“ je samotná tvorba, šíření a hledání v oblasti elektronického umění ve spojení s uměním živým. '...S odhodláním nalézt styčné momenty, které k sobě váží scénická a elektronická umění, jsme se pustili do zkoumání těchto hybridních forem a snažíme se oživit zájem o tuto oblast. Na úsvitu nového chápání organicity se nám tanec jeví jako nejvhodnější entita, která se dokáže zcela otevřít onomu světu nového vnímání a nové citlivosti...'

Vedle samotné tvorby a jejího šíření se Corps Indice věnuje rovněž redakční činnosti v klasických i elektronických médiích a spolupráci na mezinárodních informačních sítích.

ISABELLE CHOINIÈRE

Absolventka klasického tance Isabelle Choinière proniká spolu s Deborah Hay do koncepcí „nového tance“. Od roku 1992 se její zájem přenesl rovněž do oblasti elektronických médií. Ve své roli choreografky, performerky, analytičky a umělecké poradkyně proniká mezní fyzické a psychické možnosti přirozeného a umělého těla, a to formou reflexe v živém umění a kritických textech.

Jako umělkyni a ředitelce tělesa, které sama v roce 1994 založila, se jí podařilo „Corps Indice“ s jeho prvním představením „Communion“ maximálně zviditelnit na mezinárodní scéně.

Artistic director: Isabelle Choinière in collaboration with Thierry Fournier and François Roupinian

Multidisciplinary choreographer and performer (main stage): Isabelle Choinière

Original music and sound: Thierry Fournier

La Mue de l'Ange, a new choreographic performance of „Corps Indice“, integrates new media in order to reflect upon the transformation of the real body in its projection into cyberspace. These new spatio-temporal experimentations lead to the co-existence of the present, past and future in a single epidermal interplay. This live performance will unite two dancers situated in distant geographical spaces integrating contemporary dance, video, digital imaging and sound. The result is a composed choreography, where body and technique create a dialogue that stimulates both on formal, organic and philosophical levels. A continuous media pulsation, a significant broadening of concepts such as time, space, identity, corporal limits; hybrid body: all these witness the communication between the real and the mediated body, as well as space and matter reaching beyond themselves in this ritual worthy of the 21st century.

LE CORPS INDICE

The mandate of Le Corps Indice is centred upon the creation and diffusion of theoretical research within the realm of electronic arts, relating to performance art. Given that the mandate explores the links between the performing arts and modern technology, we have engaged ourselves to question these hybrid forms and to stimulate research in this field. With the dawn of a new comprehension of the body, dance is being presented to us as an entity most likely to open up a world of new possibilities.

ISABELLE CHOINIÈRE

In 1989 she obtained her bachelor's degree in choreography and was then introduced to Deborah Hay's new dance concepts. Choreographer, performer, analyst and artistic director, Isabelle Choinière explores the physical and psychic limits of the natural and the synthetic body. Due to the hybrid nature of her artistic evolution, her actual choreographic language took its source from a multitude of movements ranging from a codified vocabulary to new gestural approaches. She integrates vocal techniques and a wider conception of the body, which includes a reflection on time and space. Isabelle has brought Le Corps Indice, and its first creation Communion, to international attention.

ALEXANDER MIHALIČ pédalophone pedalophone

Zařízení pro zpracování signálů pomocí pedálů pro sólový hudební nástroj:

Alexander Mihalič (skladatel) ve spolupráci s Klárou Novákovou (flétna)

Pedalofon je zařízení o osmi pedálech, které sólovému hudebníkovi skýtá přístup k parametrům zpracování signálů v reálném čase prostřednictvím gest. Cílem tohoto projektu je dát hudebníkům k dispozici jednoduchý a účinný prostředek, který by jim umožnil tvořit tzv. 'live-electronic' hudbu přímo u sebe doma a hrát tuto hudbu stejně, jako by to činili s klasickým hudebním nástrojem; s možností improvizace a formou zábavy. Každý pedál je propojený s jedním z parametrů zpracování zvuku. Neustále se střídající pedály vydávají pokyny parametrům jako jsou 'delay', transpozice, 'feed-back', 'decay' a další. Zvuk nástroje se transformuje zásahem hudebníka, který mění nastavení pedálů, a bohatství úprav spočívá v kombinacích jednotlivých parametrů. Hudebník tak zůstává věrný svému nástroji a současně mu dodává nový rozměr v barvitosti zvuku a efektech. Hráč na pedalofon nepotřebuje zvláštní technické znalosti. Učí se jej obsluhovat při hraní tím, že zkouší různé polohy pedálů; muzikant se tak učí obsluhovat pedalofon, jakoby se učil hře na jakýkoliv jiný nástroj. Stejně jako u klasických nástrojů může skladatel zachytit zvukové jevy vyplývající z různých úkonů a interpret musí nástroj ovládat tak, aby mohl zvuk předepsaný skladatelem reprodukovat.

ŽIVOTOPIS:

Narodil se v Československu v r. 1963, v r. 1982 studoval kompozici na košické konzervatoři u profesora Jozefa Podprockeho. Pokračoval ve studiu skladby v Bratislavě s Iljou Zeljenkou v letech 1985 až 88. V r. 1987 obdržel stipendium pro studia v Paříži u Yoshisia Taira na „Ecole Normale de Musique de Paris“ (léta 1987 až 88). V r. 1998 se přestěhoval do Francie, aby studoval elektroakustickou skladbu u Michele Zbara do r. 1990. Ve stejném roce obdržel doktorát na „Université de Paris VIII“ u Horacia Vaggioneho a v r. 1991 nastoupil v DEA na programu „20th Century Music and Musicology“ (hudba a hudební věda 20. století). Pracoval na Encyclopaedia Musicalis od 1991.

EQUIPMENT FOR THE PROCESSING OF SIGNALS BY MEANS OF PEDALS FOR A SOLO MUSICAL INSTRUMENT:

Alexander Mihalič (composer) in cooperation with Klára Nováková (flute)

INFORMATION:

www.mygale.org/mihalic/pedalophone/presentation.html

The pedalophone is a piece of equipment with eight pedals that offers the solo musician access to the parameters of the processing of the sound signal in real time by means of gestures. The aim of this project is to make available to musicians a simple and effective means that would enable them to create so-called 'live-electronic' music in their own homes and to play this music just as they would a classical musical instrument, with the potential for improvisation and entertainment. Each pedal is connected with one of the parameters for the processing of sound. The constantly alternating pedals give instructions to the parameters, such as 'delay', 'feedback' transposition, 'decay' and others. The sound of the instrument is transformed by the musician, who changes the adjustment of the pedals; the richness of the arrangement consists in the combination of individual parameters. The musician thus remains faithful to his/her instrument and at the same time gives it a new dimension in terms of the color of the sound and the effects. The pedalophone player does not need any special technical knowledge. He learns to use it by playing and testing the various positions of the pedals; the musician thus learns to use the pedalophone in the same way that he/she learns to play any other instrument. Just as with classical instruments, the composer can capture the acoustic phenomena proceeding from various operations, and the interpreter must master the instrument in order to reproduce the sound intended by the composer.

BIOGRAPHY

Born in the former Czechoslovakia in 1963, he studied composition at the Conservatory of Košice in 1982 under Jozef Podprocký. He continued composition studies in Bratislava with Ilja Zeljenka from 1985 to 1988. In 1987 he received a scholarship to study in Paris under Yoshihisa Taira at "École Normale de Musique de Paris" (from 1987 to 1988). In 1988 he moved to France to study electro-acoustic composition with Michel Zbar until 1990. In this same year he received his Master's degree from the "Université de Paris VIII" under Horacio Vaggione, and in 1991 he entered the DEA in the "20th century Music and Musicology" program. He has been working on "Encyclopaedia Musicalis" since 1991.